

РЕШЕНИЕ

№ 2839

гр. София, 26.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 11.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **68** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.186, ал.4 от ЗДДС, вр. чл.145 от АПК.

Образувано е по жалба на „Ю три“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от собственика и управител Л. Г., против Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С-1836/0473242/08.12.2022г. на началник отдел „Оперативни дейности“ – С., в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, изпълномощен със заповед от изпълнителния директор на НАП. С оспорената заповед, на основание чл.186, ал.1, т.1, буква „а“ от ЗДДС и чл.187, ал.1 от ЗДДС на дружеството- жалбоподател е наложена принудителна административна мярка „запечатване на търговски обект и забрана за достъп до обекта“, представляващ магазин за плодове и зеленчуци, находящ се в [населено място], [улица], първа спирка на автобус №309 и автобус №111, стопанисван от дружеството-жалбоподател, за срок от 14 дни.

В жалбата се твърди, че наложените с процесната заповед принудителни административни мерки (ПАМ) са незаконосъобразни, неправилни и необосновани. Жалбоподателят твърди, че не е била наложена административна санкция, като това го е лишило от възможността да заплати санкцията и да не се реализира ПАМ. Аргументира, че фискален бон за извършената контролна покупка от инспектор М. Г. на стойност 3,75 лева в момента на покупката не е бил издаден от служителката М. Г., но след като е разбрала грешката си, е пунала фискален бон, който е с по-висока стойност от извършената контролна покупка. Поради това посочва, че продажбата била отчетена в НАП чрез касов апарат, собственост на дружеството, начислен бил

данък на база продажбата, т.е. всичко било в рамките на закона. Излага съображения, че мярката „запечатване на търговски обект за 14 дни“ ще ощети фиска и потребителите, както и че ще остави служителите на дружеството временно без работа, което ще доведе до ощетяване на икономиката на Република България.

Ответникът по жалбата - ТД на НАП- [населено място], чрез юрисконсулт П., в писмени бележки оспорва жалбата като неоснователна и недоказана и моли съдът да я отхвърли. Счита, че административният акт и неговото изпълнение не засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която същият се издава. Обосновава, че срокът на наложената мярка е в среден размер и е съобразен изцяло с извършеното, както и с необходимото време за създаване на нормална организация за отчитане на дейността от търговеца.

Настоящият съдебен състав, след преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна:

На 30.10.2022г. в 14:05, органи по приходите на НАП-С. извършили проверка на търговски обект по смисъла на §1, т.41 от ДР на ЗДДС, представляващ магазин за плодове и зеленчуци, находящ се в [населено място], [улица], първа спирка на автобус №309 и автобус №111, стопанисван от дружеството-жалбоподател. В хода на проверката е установено, че в търговския обект „Ю-ТРИ“ ЕООД се осъществява продажба на плодове и зеленчуци, консервирани продукти, бутилирано вино и други, като цените на продуктите са от 0,90 лв. до 9,50 лв. за кг. От проверяващите е извършена контролна покупка на краставици и домати на стойност 3,75 лв., заплатена в брой, за която не е издаден фискален бон от фискалното устройство на обекта или от кочан с ръчни касови бележки, отговарящ на изискванията на Наредба № Н-18/2006г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин. Покупката е била извършена преди легитимацията на проверяващите в 14:15 часа от М. Г. - инспектор по приходите в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП. При проверката е отпечатан дневен финансов отчет и извършена проверка на наличните финансови средства в касата, при която е установена разлика между касовата наличност /33,15 лева/ и отчетената стойност на продажбите по данни от ФУ /38,20/ лева в размер на 5,05 лева. За установеното при проверката е съставен протокол за извършена проверка сер.АА №0473242/30.10.2022г. на основание чл.110, ал.4, във вр.с чл.50, ал.1 от ДОПК.

При тези констатации е издадена оспорената в настоящото производство Заповед за налагане на принудителна административна мярка №ФК-С1836-0473242/08.12.2022г. на началник отдел „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП- [населено място], с която на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка- запечатване на търговски обект и забрана за достъп до него за срок от 14 дни.

В хода на съдебното производство за приети като писмени доказателства представените с жалбата и административната преписка документи.

От правна страна настоящият състав намира следното:

Жалбата е допустима. Тя е подадена от надлежна страна в законоустановения срок.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен административен орган- в съответствие с разпоредбата на чл.186, ал.3, пр. второ от ЗДДС. Видно от приетата

като доказателство Заповед № ЗДУ-1148/25.08.20г. на изпълнителния директор на НАП, на основание чл.10, ал.1, т.1 от Закона за НАП, чл.186, ал.3 и 4 от ЗДДС, чл.28 от Закона за административното регулиране на икономическите дейности, свързани с нефт и продукти с нефтен произход и чл.81, ал.1, пр.първо от АПК, директорите на дирекции „Контрол“ в териториалните дирекции на НАП и началниците на отдели „Оперативни дейности“ в дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ в Централното управление на НАП са оправомощени да издават заповеди за налагане на принудителни административни мерки „запечатване на обект“ по чл.186 от ЗДДС. Приетата като доказателство Заповед №3927/23.11.2022г. на същия орган установява преназначаването на С. С. на длъжност началник отдел „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП-[населено място].

В заповедта подробно е описан фактическият състав на административното нарушение (в случая- бездействие- неиздаване на касова бележка от налично и работещо в обекта ФУ при извършена покупка, при която е била заплатена съответната стойност на закупената стока в брой). Фактите правилно са подведени под приложимите правни норми, уреждащи административното нарушение и принудителните административни мерки, които ЗДДС предвижда при извършването му. Описаната в ЗНПАМ фактическа обстановка се подкрепя и от констатациите в протокол за извършена проверка серия АА №0473242/30.10.2022г, по отношение на който е налице и изрично позоваване в ЗНПАМ.

В конкретния случай е констатирано нарушение на чл.25, ал.1 от Наредба Н-18/13.12.2006г. на МФ, във връзка с чл.118, ал.1 от ЗДДС. Съгласно чл.3, ал.1 от Наредбата, всяко лице е длъжно за регистрира и отчита извършваните от него продажби на стоки или услуги във или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от ФУ или касова бележка от ИАСУТД, освен когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит или наличен паричен превод, извършван чрез доставчик на платежна услуга по смисъла на Закона за платежните услуги и платежните системи, или чрез пощенски паричен превод, извършен чрез лицензиран пощенски оператор за извършване на пощенски парични преводи по смисъла на Закона за пощенските услуги.

Според разпоредбата на чл.25, ал.1, т.1 от Наредбата, независимо от документиранието с първичен счетоводен документ задължително се издава фискална касова бележка от ФУ или касова бележка от ИАСУТД за всяка продажба на лицата по чл.3, ал.1 - за всяко плащане с изключение на случаите, когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит, чрез наличен паричен превод или пощенски паричен превод по чл.3, ал.1.

Съгласно чл.25, ал.3 от Наредбата, фискалната касова бележка в случаите по ал.1 се издава при извършване на плащането. Лицата по чл.3 са длъжни едновременно с получаване на плащането да предоставят на клиента издадената фискална касова бележка.

Цитираните разпоредби кореспондират на задълженията, предвидени в нормата от по-горестоящия акт- чл.118, ал.1 от ЗДДС. За нарушения на посочените разпоредби санкционната норма на чл.185, ал.1 от ЗДДС предвижда налагането на глоба или имуществена санкция. Отделно от това, разпоредбата на чл.186, ал.1 и

чл.187, ал.1 от ЗДДС предвиждат и кумулативното налагане на ПАМ- „запечатване на обект за срок до 30 дни“ и „забрана за достъп до обекта на лицето“. Така дадената правна квалификация съответства и на посочената в издадената впоследствие ЗНПАМ.

Съдът не кредитира твърдението на жалбоподателя, че заповедта е незаконосъобразна поради това, че не му е била наложена административна санкция. Съгласно разпоредбата на чл. 22 от ЗАНН за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях могат да се прилагат принудителни административни мерки. Случаите, когато могат да се прилагат принудителни административни мерки, техният вид, органите, които ги прилагат, и начинът за тяхното приложение, както и редът за тяхното обжалване се уреждат в съответния закон или указ - чл. 23 от ЗАНН. Нормите на чл. 186 и чл. 187 от ЗДДС регламентират държавна принуда за защита на особено важен държавен интерес - гарантиране на постъпленията във фиска чрез спазване на фискалната дисциплина. Целта на налагането на ПАМ е за преустановяване и/или предотвратяване на административни нарушения и последиците от тях, поради което имат превантивен характер. Тя няма санкционен характер. Санкцията за извършеното нарушение се осъществява чрез налагане на административно наказание - в случая имуществена санкция на юридическото лице. Според чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" от ЗДДС, принудителната административна мярка "запечатване на обект за срок до тридесет дни", независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не спазва реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба. В конкретния случай правното основание за налагане на ПАМ не изисква налагане на административно наказание по чл. 185 от ЗДДС, следователно издаване на наказателно постановление не е елемент от фактическия състав за прилагане на ПАМ.

Настоящият състав счита, че оспорената заповед не съдържа мотиви относно продължителността на срока на наложената ПАМ. Съгласно чл.186, ал.3 от ЗДДС, мярката се налага с мотивирана заповед от органа по приходите или от оправомощено от него лице. Липсата на мотиви относно срока, за който се прилага принудителната административна мярка, съставлява нарушение на изискването на чл.59, ал.2, т.4 от АПК, и препятства възможността на съда да извърши проверка дали е изпълнено изискването за съответствие на индивидуалния административен акт с целта на закона, което представлява едно от изискванията за законосъобразност на акта, за което съдът дължи проверка, съгласно чл.168, ал.1, вр. с чл.146, т.5 от АПК. Административният орган действа при условията на оперативна самостоятелност при определяне на срока на ПАМ, но същият следва да обоснове спазването на границите на тази самостоятелност, като изложи съответни мотиви. След като законодателят е предвидил срок до един месец за налагане на ПАМ, то административният орган следва да обоснове упражняването на предоставеното му правомощие в съответствие с целта на закона. Действително, на страница 3-4 от оспорената заповед са изложени мотиви относно продължителността на срока, но същите като съдържание са бланкетни, общи и приложими за всеки търговец, осъществил горепосоченото нарушение. Изложените „мотиви“ съдът определя като недостатъчни, общи и лишени от конкретност до степен на липса на мотиви. Същите не съдържат конкретика относно взаимоотношенията на нарушителя с фиска до този момент, относно

обстоятелствата- смекчаващи или утежняващи, имащи връзка с нарушението. Не е направено съотнасяне към релевантни за спора факти или към обстоятелства, имащи значение за определяне тежестта на нарушението, като например незначителната разлика от 5, 05 лева по средата на работното време, реализирания минимален оборот до момента на проверката, с оглед стойността и естеството на предлаганите за продажба стоки, и оттам - към срока, за който се налага мярката. Поради това, оспорената заповед е издадена при съществено нарушение на административнопроизводствени правила относно съдържанието ѝ и не отговаря на изискването по чл.59,ал.2,т.4 от АПК за формата на административния акт.

При издаване на ЗНПАМ следва императивно да се спазва принципът на съразмерност, по смисъла на чл. 6, ал. 5 АПК, като правилото е, че административните органи следва да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел. Нарушението, което е констатирано, е извършено за първи път, доколкото липсват доказателства за други допуснати от търговеца нарушения от същия вид, а запечатването на обекта е за срок от 14 дни, като фиска, с оглед доводите за издаването на фискален бон за продажбата с незначително закъснение не е ощетен или липсва укриване на приходи като краен резултат. Тези фактически установявания, не обусловят налагане на принудителната административна мярка и то в посочения от органа срок от 14 дни. Извършването на нарушението за първи път означава, че то е инцидентно, а не системно и следователно, за постигането целта на закона е достатъчен и един по-кратък срок, а тъй като става въпрос за налагане на принудителна административна мярка, изразяваща се в ограничаване на гражданското субективно право на жалбоподателя да ползва търговския си обект и да извършва търговска дейност в него, продължителността на това ограничение е част от самата принудителна административна мярка и подлежи на съдебен контрол. Административният орган е издал индивидуален административен акт без да извърши преценка за наличието на баланс между личните и обществени интереси, а само за наличието на бланкетно и общо формулиран обществен интерес от налагането ѝ. В случая съразмерността на мярката, преценена на базата на всички данни за конкуренция между лични и обществени интереси, е нарушена, тъй като установеният размер на срока за налагането ѝ не е обоснован, като се засягат права и законни интереси на адресата на мярката, за който нарушението е първо, а последиците от него в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която тя се налага.

Поради гореизложеното, съдът приема, че оспорената заповед е издадена при съществено нарушение на административнопроизводствените правила относно съдържанието ѝ и не съответства на целта на закона, с оглед на което и по аргумент от чл.146, ал.1 от АПК, Административен съд София- град, 66 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „Ю три“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С-1836/0473242/08.12.2022г., издадена от С. С.- началник отдел „Оперативни дейности“ – С., в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: